

Sygn. akt *IV U 410/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku M. T.

przy udziale K. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa A (...) w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 07/02/2017 r. znak (...) - (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 07/02/2017 r., znak: (...) w ten sposób, iż stwierdza, że M. T. jako pracownik w Firmie (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa A (...) w R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od 22 września 2016r do 31 marca 2017r

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz M. T. kwotę 90 złotych / słownie: dziewięćdziesiąt / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt *IV U 410/17*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 października 2017 r.

Decyzją z dnia 7 lutego 2017 r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 6 ust 1 pkt 1, art.11 ust 1, art. 12 ust 1, art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz przepisy art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny w związku z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy, stwierdził, że M. T., jako pracownik u płatnika składek Firma Handlowo Usługowa A (...) w R. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 22 września 2016 r. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podał, iż zebrany przez niego materiał dowodowy w sprawie jednoznacznie wskazuje, że pomimo formalnie zawartej

umowy o pracę w dniu 22 września 2016r. pomiędzy M. T. , a płatnikiem składek Firma Handlowo Usługowa A (...) w R. praca nie była faktycznie wykonywana.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. T.. Wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji oraz orzeczenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 22 września 2016 r. jako pracownik u płatnika składek Firma Handlowo Usługowa A (...) w R. . W uzasadnieniu odwołujący wskazywał , że zamierzał pracować u swojego pracodawcy i nie mógł przewidzieć ,że ulegnie wypadkowi w gospodarstwie swojego ojca.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. domagał się jego oddalenia. Podtrzymując stwierdzenia zawarte w zaskarżonej decyzji podkreślił, że w jego ocenie zatrudnienie nie doszło do nawiązania stosunku pracy ,bowiem wnioskodawca nie podjął pracy , nie świadczył jej na rzecz pracodawcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. W. prowadzi działalność gospodarczą pod Firma Handlowo-Usługowa A (...) w R. .Działalność obejmuje montaż sprzętu telekomunikacyjnego .Firma zatrudnia 10 pracowników. Wnioskodawca zatrudnił się na stanowisku montera telekomunikacyjnego. Przeszedł szkolenie bhp 22 września 2016r .

22 września 2016r otrzymał skierowanie na badanie lekarskie .Umowę o pracę zawarto 22 września 2016r na czas określony do 30 czerwca 2017r za wynagrodzeniem 1850 zł na stanowisku monter instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych .W pracy był w czwartek i piątek .W sobotę 24 września 2016r podczas pracy w gospodarstwie ojca uległ wypadkowi – spadł z wysokości 5 metrów .Do pracy już nie powrócił / akta osobowe , akta ZUS k.37,32/.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz wnioskodawcy , albowiem ich zeznania były jasne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały. Z ich treści wynika jednoznacznie, iż wnioskodawca został zatrudniony na podstawie umowy o pracę oraz że 22 i 23 września 2016r był w pracy , przechodził szkolenia.

Powyższe okoliczności znajdowały również odzwierciedlenie w przedłożonej w sprawie dokumentacji.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że stosownie do art. 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 963) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Obowiązek ten w stosunku do ubezpieczeń chorobowego i wypadkowego statuują także przepisy art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Na mocy art. 13 pkt. 1 cyt. ustawy pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który nakazuje uważać za pracownika osobę pozostającą w stosunku pracy – w sposób jednoznaczny odwołuje się do treści przepisów Kodeksu pracy. Zgodnie z treścią art. 2 kp pracownikiem jest każda osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, a jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy, pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Inne niezbędne cechy stosunku pracy to osobiste świadczenie pracy, obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia zakładu pracy, czy położenie nacisku nie tyle na osiągnięcie określonego rezultatu, a raczej na staranne działanie w ramach ustalonych obowiązków. Należy jednak zauważyć, że na gruncie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – samo zawarcie umowy o pracę, w wyniku której pracownik zobowiązuje się do

wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, nie jest wystarczające do stwierdzenia, czy rzeczywiście doszło do nawiązania stosunku zatrudnienia pracowniczego i czy było ono wykonywane. Wprawdzie organ rentowy nie powołuje się na pozorne zawarcie umowy o pracę jednakże Sąd Okręgowy pragnie zauważyć, że z czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. mamy do czynienia w sytuacji, gdy oświadczenie woli jest złożone tylko dla pozorów, oświadczenie to jest złożone drugiej stronie czynności prawnej i adresat oświadczenia zgadza się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów. Przy dwustronnych czynnościach prawnych, jakimi są umowy – niezbędne jest wykazanie, że obie strony umowy złożyły oświadczenia dla pozorów i akceptowały taki stan rzeczy. Zatem rzeczywistą wolą stron był objęty brak zamiaru wywołania skutków prawnych jakie zwykle wynikają z takiej czynności prawnej (i ewentualnie wywołanie innych, ukrytych skutków prawnych). Podleganie ubezpieczeniom społecznym wynika z prawdziwego zatrudnienia, a nie z samego faktu zawarcia stosownej umowy, dokument w postaci umowy nie jest niepodważalnym dowodem na to, że osoby podpisujące go, jako strony, faktycznie złożyły niewadliwe oświadczenie woli o treści zapisanej w tym dokumencie. Jednocześnie należy podkreślić, że kwestia wad oświadczeń woli należy do sfery ustaleń faktycznych, a ciężar dowodu istnienia wad spoczywa na stronie twierdzącej, że taka wada w rzeczywistości miała miejsce.

W niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że umowa o pracę z dnia 22 września 2016r zawarta przez M. T. (jako pracownikiem), a Firmą (...) pracodawcą nie rodzi skutku prawnego w postaci podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym ,gdyż strony nie realizowały stosunku pracy .

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie przemawia za przyjęciem, że strony zawierając umowę o pracę złożyły oświadczenie woli rzeczywiste, zgodne z ich zamiarem, przez co doszło do nawiązania stosunku pracy. Wnioskodawca nie przystąpił do wykonywania faktycznej pracy powierzonej przez pracodawcę z przyczyn od niego niezależnych , a wynikających ze zdarzenia jakie miało miejsce 24 września 2016r –wypadek.

Należy też podkreślić, że w okolicznościach ustalonego stanu faktycznego nie ulega wątpliwości, iż po stronie zakładu pracy istniała realna potrzeba zatrudnienia pracownika na stanowisko monter a ,po stronie zaś pracownika zamiar podjęcia pracy ,aby nie zostać osobą bezrobotną. W chwili zawierania umowy o pracę wnioskodawca nie miał wystawionego zwolnienia lekarskiego.

Faktem jest ,że z przyczyn zdrowotnych –wypadku wnioskodawca nie powrócił do pracy i jej nie rozpoczął .Powodem były komplikacje zdrowotne ,które wynikły po upadku z wysokości.

Wobec powyższego zdaniem Sądu nie można twierdzić ,że umowa o pracę z 22 września 2016r nie rodzi skutków prawnych, bo z przyczyn zdrowotnych pracownik nie podjął pracy. Wnioskodawca był w pracy 22 września 2016r i 23 września 2016r ,gdzie przechodził szkolenia .

Trudno więc w tego typu przypadkach wypadek pracownika uznać ,że zawarta umowa o pracę jest nieważna bo niezwłocznie po jej zawarciu nastąpiły wypadki uniemożliwiające jej fizyczne realizowanie. Tego typu sytuacje są wpisane w ryzyko pracodawcy i ubezpieczyciela .

Mając na uwadze poczynione ustalenia i ich prawną ocenę oraz treść powołanych przepisów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.